

Ettevõtlus- ja infotehnoloogiainistri 21. mai 2018. a määruse nr 25 „Eesti numeratsiooniplaan“ muutmise määruse eelnõu seletuskiri

1. Sissejuhatus

1.1. Sisukokkuvõte

Eelnõu kohaselt muudetakse elektroonilise side seaduse¹ (edaspidi ESS) § 30 lõike 3 alusel kehtestatud ettevõtlus- ja infotehnoloogiainistri 21. mai 2018. a määrust nr 25 „Eesti numeratsiooniplaan“.

Eelnõu eesmärk on:

- 1) reguleerida 900-seeria teenusnumbritele ja lühinumbritele helistamise eest makstavat sideettevõtja tasu, et see poleks suurem riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasust,
- 2) määrata lühinumbri 1247 kasutusotstarbeks riigi abi- ja infoteenuse,
- 3) määrata privaatse mobiiltelefonivõrgu koodi kasutamise tingimused ja
- 4) sulgeda 901-seeria teenusnumbrite numbriliik.

Eelnõus kavandatud muudatused puudutavad ka määruse lisa, kus on sätestatud numbrite, lühinumbrite, teenusnumbrite ja prefiksrite paiknemine numeratsiooniväljas, nende pikkus ja kasutusotstarve. Kuna määruse lisa on esitatud tabelina, asendatakse see selguse huvides tervikuna ja on esitatud eelnõu lisas.

1.2. Eelnõu ettevalmistaja

Määruse eelnõu on koostanud Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti sideosakonna juhataja Oliver Gailan (667 2080, oliver.gailan@ttja.ee), sideosakonna peaspetsialist Kai Remmelkoor (667 2077, kai.remmelkoor@ttja.ee), sideosakonna jurist Kati Karussaar (620 1753, kati.karussaar@ttja.ee), sideosakonna jurist Kädi Streff (620 1910, kadi.streff@ttja.ee) ja õigusosakonna õigusnõunik Melissa Liivak (667 2037, melissa.liivak@ttja.ee) ning Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi sideosakonna nõunik Elena Reilent (639 7666, elena.reilent@mkm.ee). Juriidilise ekspertiisi tegi Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi õigusosakonna õigusnõunik Ragnar Kass (ragnar.kass@mkm.ee). Eelnõu ja seletuskirja keeleteimetas Justiitsministeeriumi õigusloome korralduse talituse toimetaja Airi Kapanen (airi.kapanen@just.ee).

1.3. Märkused

Eelnõu ei ole seotud ühegi praegu menetluses oleva eelnõuga.

Eelnõuga muudetakse kehtiva määruse redaktsiooni RT I, 26.02.2019, 9.

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Määruse eelnõu koosneb kahest paragrahvist.

Paragrahv üks koosneb üheteistkümnest punktist.

¹ [RT I, 20.12.2022, 10](#)

Punkt 1

Määruse § 6 lõike 2 punktiga 3 ühtlustatakse masin-masin vahelise sideteenuse mõistet mõistega, mis on kasutusel ESS-is, s.o masinatevahelise side teenus.

Punktid 2 ja 4

Määruse § 6 lõike 2 punktist 4 ning § 9 lõike 3 punktist 1 jäetakse sisuliselt välja 901-seeria teenusnumbrid.

Kuna 901-seeria teenusnumbrite numbriliigis ei ole viimased viis aastat kehtivaid numbrilube väljastatud, võib järeldada, et internetile juurdepääsu teenuse osutamiseks kasutatakse tänapäeval muid tehnilisi lahendusi ning nõudlust nimetatud numbriliigi järele enam ei ole ja selle võib sulgeda.

Punkt 3

Määruse §-des 7–10 ja 12–16 asendatakse sõna „kasutamiststarve“ sõnaga „kasutusotstarve“. Muudatuse eesmärgiks on kasutada määruse teksti ühtluse huvides ühte sõna „kasutusotstarve“, kuna see on loetavam ja selgem.

Punkt 5

Määruse § 9 täiendatakse lõigetega 9¹ ja 9². Täienduse kohaselt ei tohi 900-seeria teenusnumbrile helistamise eest helistajalt võetav sideettevõtja tasu olla suurem kui põhitariif. Muudatusega ühtlustatakse lühinumbritele ja eritariifsetele telefoninumbritele helistamise eest helistajalt võetavat sideettevõtja tasu ning muudatuse tulemusena muutub kõne alguses kõne hinnast teavitamine lihtsamaks ja selgemaks. Lisaks on muudatus tingitud mitmest tarbijakaitselisest aspektist.

Tarbijakaitseseaduse² § 8 lõikest 1 tuleneva üldise reegli kohaselt peab kaupleja teenust pakkudes teavitama tarbijat teenuse eest tasutavast lõpphinnast või kui teenuse lõpphinda ei ole võimalik eelnevalt kindlaks määrata, siis hinna komponentidest, tariifidest või hinna arvutamise alustest nii, et tarbijal on võimalik teenuse lõpphinda piisava täpsusega arvutada. Praktikas kasutatakse kõne alguse automaatteavituses kõne hinnast teavitamiseks erinevaid lähenemisviise ja kuna sideettevõtjate tasud on erinevad, siis praegune lõpphinnast teavitamise viis on problemaatiline.

Kui 900-seeria teenusnumbrile helistades telefonikõne käigus sõlmitakse ka leping, siis peab ettevõtja võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS³) § 54 lõike 1 punkti 7 kohaselt esitama lepingueelse teabena tarbijale selgel ja arusaadaval viisil ka info tasu kohta lepingu sõlmimiseks kasutatava sidevahendi kasutamise eest, välja arvatud, kui tasu vastab sellise sidevahendi kasutamise tavalisele tasule.

Eelnõuga lisatav § 9 lõige 9² on vajalik, kuna § 9 lisatavas lõikes 9¹ nimetatud termini „põhitariif“ mõistesisu ei ole kehtivas määruses defineeritud.

Põhitariifi mõistele on andnud oma tõlgenduse Euroopa Kohus lahendis C-568/15⁴. Euroopa Kohus selgitas, et „põhitariif“ viitab tavakõne jaoks kehtestatud tariifile (punkt 20). Tarbija õiguste direktiivi 2011/83/EL artikli 21 konteksti analüüsidis jõudis kohus järeldusele, et „põhitariifi“ all peetakse silmas telefonikõne tavatariifi, ilma lisatasuta tarbijale (punkt 27).

² RT I, 06.07.2023, 95

³ RT I, 06.07.2023, 116

⁴ Euroopa Kohtu 02.03.2017 otsus nr C-568/15: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main (ECLI:EU:C:2017:154)

Kohtu lõppjäreldus oli, et mõistet „põhitariif“ tuleb tõlgendada nii, et tasu kõne eest, mis on seotud sõlmitud lepinguga ja mis on tehtud kaupleja hallatud abitelefoniiniinile, ei tohi olla suurem tavalisele geograafilisele laua- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasust.

Fikseeritud kuutasuga piiramatute kõneminutite mahuga pakettide puhul tähendab põhitariif, et numbrile helistamise eest ei tohi eraldi tasu võtta ja helistamine on paketi hinna sees. Fikseeritud kuutasuga piiratud kõneminutite mahuga pakettide puhul on helistamine paketi hinna sees ja mahu ületamisel makstakse tasu tavalise ületamisel kohaldatava tariifi järgi. Kui kõik pakettis sisalduvad kõneminutid on eraldi tariifiga, tuleb lähtuda tavalisest telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise kõneminuti tasust.

Punkt 6

Määruse § 9 lõige 12 tunnistatakse kehtetuks. Kuivõrd punktidega 2 ja 3 kustutatakse 901-seeria teenusnumbrite numbriliik, ei ole enam vajadust 901-seeria teenusnumbri kasutamise eesmärki kindlaks määrata.

Punkt 7

Määruse § 10 täiendatakse lõikega 6¹. Selle lisamine tuleneb kahest järgmisest vajadusest:

- 1) luua tingimused, et lühinumbreid kasutataks sagedamini, ja
- 2) viia eritariifita lühinumbrite kasutamine kooskõlla õigusaktidega, sh VÕS § 28¹ lõigetes 3 ja 4 ning § 54 lõike 1 punktis 7 sätestatud põhimõtetega.

Muudatus puudutab kõiki lühinumbreid, välja arvatud neid, mille puhul on õigusaktis otse ette nähtud, et teenus peab olema tasuta, nt hädaabinumber 112. Nii nagu 900-seeria teenusnumbrite puhul muutub ka eritariifsete lühinumbrite puhul kõne alguses hinnast teavitamine lihtsamaks ja selgemaks.

Meeldejäävaid lühinumbreid kasutatakse palju klienditeeninduse tarbeks. Kuna sideettevõtted võtavad lühinumbritele kõne vahendamise eest tasu 22–30 senti minuti eest, on kõne lõpphind vähemalt 22–30 senti minuti eest, seda ka juhul, kui kõne sisuteenus on tarbijale tasuta. Seega on helistamine lühinumbritele kümneid kordi põhitariifist kallim. Kõneteenusnumbritele helistamise eest võetava tasu kohta kasutavad sideettevõtjad sõna „tavahind“.

Tabel 1. Kõnevahendustasu kõneteenusnumbrile helistamisel eri võrguoperaatorite hinnakirjas seisuga 24.11.2023

	Kõnevahendustasu kõneteenusnumbrile helistamisel eurot minuti eest
Elisa	0,30
Tele 2	0,23
Telia (fikseeritud tasu):	
mobiiltelefonilt	0,2278
lauatelefonilt	0,0222 + kõnealustasust 0,0312 eurot iga kõne eest

Näiteks, [Elisal](#) ja [Tele2-l](#) on tavahind kõneteenusnumbritele helistamisel vastavalt 0,30 eurot ja 0,23 eurot minuti eest. [Telial](#) kehtib kõneteenusnumbritele helistamisel fikseeritud tasu (nn tavahind): mobiiltelefonilt 0,2278 eurot minuti eest, lauatelefonilt 0,0222 eurot minuti eest ja iga kõne eest lisandub kõnealustasust 0,0312 eurot (vt tabel 1).

Kõnevahendustasu olemasolu kui ka suurus on tarbijatele sageli üllatuslik, sest helistamise eest teenusnumbrile, mille sisuteenus on tarbijale tasuta, võtab sideteenuse osutaja küllaltki suurt

vahendustasu. Lisaks moonutatakse sel moel lühinumbrateenuse turgu, kuna kauplejad ei soovi oma teenust pakkuda lühinumbri vahendusel, sest sideettevõtja rakendab vahendustasu ja see tekitab sisuteenuse tarbijates pahameelt. Samuti piirab selline hinnastamismudel lühinumbrate kasutamist klienditeeninduslikel eesmärkidel (VÕS § 28¹ lg 3), mille jaoks on kliendile lihtsasti meelde jäävad lühinumbrid väga sobivad.

Praegu kehtiv määrus ei keela sideettevõtjatel lühinumbratele helistamise eest kehtestada kõne vahendamise eest põhitariifist suuremat tasu. Nii on tekkinud olukord, kus paljud ettevõtjad, kes vähemalt osaliselt kasutavad klienditeeninduslikel eesmärkidel lühinumbreid, ei nõua sellisele numbrile helistamise eest tarbijatelt tasu ja sooviksid numbrile kasutamist jätkata, kuid ettevõtjad on sunnitud:

- a) lühinumbri kasutamisest loobuma, sest sideettevõtjad on kehtestanud tarbijatele lühinumbratele helistamise eest põhitariifist kallima tasu, või
- b) ise tasuma põhitariifi ületava tasu. See aga on jõukohane vaid vähestele sisuteenuse osutajatele ega ole seetõttu leidnud laialdast kasutamist.

Nimetatud põhjustel on huvi lühinumbrate kasutamise vastu vähenenud. Aastatel 2018–2022 on lühinumbrate kasutamine olnud pidevas langustrendis ja neist loobumisi on rohkem kui uute numbrite väljastamisi (vt tabel 2).

Tabel 2. Lühinumbrate kasutamine aastatel 2018–2022

Aasta	Lühinumbrid	
	loobutud	väljastatud
2018	36	14
2019	44	23
2020	30	14
2021	32	21
2022	32	18
KOKKU	174	90

Alates 2020. aasta 17. jaanuarist on VÕS-i § 28¹ lõikega 3 üle võetud tarbija õiguste direktiivi 2011/83/EL⁵ artikkel 21, mis näeb ette, et tarbija, kes võtab ettevõtjaga ühendust telefoni teel seoses temaga sõlmitud lepinguga, ei pea telefonikõne eest maksma rohkem kui põhitariifi järgi. Selline piirang on üldine – põhitariifist suuremat tasu ei saa tarbijalt nõuda ei ettevõtja, kellega tarbija telefoni teel ühendust võtab, ega sideteenuse osutaja. Säte toimib koosmõjus kehtiva VÕS-i § 28¹ lõikega 4, mille kohaselt on §-s 28¹ sätestatud tarbija kahjuks kõrvalekalduv kokkulepe tühine.

Arvestades, et praktikas võib olla keeruline teha vahet lepinguga seotud ja teiste klientide vahel, tuleb kehtivat määrust muuta VÕS-i § 28¹ lõikes 3 esitatud nõudest laiemalt.

Eestis on küsimus seoses tarbijalt telefonikõne eest lisatasude nõudmisega tõusetunud eelkõige tavatariifist kallima tasuga lühinumbrate kontekstis. Arvestades Euroopa Kohtu seisukohta, ei ole selliste lühinumbrate kasutamine direktiivi 2011/83 artikliga 21 kooskõlas.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ

Lisaks on Euroopa Kohus kohtuasjas C-594/20⁶ asunud seisukohale, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/83 artikli 21 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, kui kaupleja teeb oma klientidele lisaks telefoninumbri, mille tariif ei ole põhitariifist kallim, kättesaadavaks põhitariifist kallima tariifiga telefoninumbri, mille puhul võib juhtuda, et seda kasutavad kauplejaga lepingu sõlminud tarbijad.

Et tagada VÕS § 28¹ lõigete 3 ja 4 täitmine, on kauplejal tavaks kasutada lisaks lühinumbrile 7-kohalist põhitariifset telefoninumbrit ja esitada mõlema telefoninumbri juures info selle kohta, missuguses küsimuses kuhu helistada. Mitme telefoninumbri kasutus on praktikas siiski keeruline, sest igal pool, kus telefoninumbreid avaldatakse (muu hulgas veebilehed, lepingud, info- ja turundusmaterjalid, reklaamid, autod) peab telefoninumbrite kasutusotstarve olema piisavalt selgelt ja arusaadavalt näidatud, et oleks välistatud tarbijate ühenduse võtmine sõlmitud lepinguga seotud küsimustes põhitariifist kallima tasuga telefoninumbri. Lähtudes eelnimetatud Euroopa Kohtu määrusest, ei tohi põhitariifist suurema tasuga telefoninumbrit ka esikohale tõsta (punkt 27). Muudatuse tulemusena saab klienditeeninduses kasutada mitme telefoninumbri asemel ühte lühinumbrit, sh sõlmitud lepinguga seotud küsimustes, mis on lihtsam ja selgem nii ettevõtjale kui ka tarbijale.

Vastavalt VÕS § 54 lõige 1 punktile 7 peab ettevõtja lepingu sõlmimisel sidevahendi abil teavitama tarbijat lepingueelse teabena selgel ja arusaadaval viisil tasust lepingu sõlmimiseks kasutatava sidevahendi kasutamise eest, välja arvatud, kui tasu vastab sellise sidevahendi kasutamise tavalisele tasule. Lähtudes tarbija õiguste direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punktist f, peetakse sidevahendi kasutamise tavalise tasu all silmas põhitariifijärgset tasu. Kehtiva regulatsiooni kohaselt peab ettevõtja, kes kasutab lepingu sõlmimiseks lühinumbrit, teavitama tarbijat lühinumbri kasutamise tasust, sest see on põhitariifist suurema tasuga telefoninumber. Muudatuse tulemusena ei ole teavitamine vajalik.

Eritariifita lühinumbrite puhul lahenevad veel järgmised praktikas esinevad probleemid:

- 1) põhitariifist suurema tasu võtmine ooteaja eest, kui helistaja on pikalt kõnejärjekorras ega saagi kauplejaga ühendust;
- 2) helistajalt põhitariifist kallima tasu võtmine, kui ta helistab eritariifita lühinumbrile, mida kasutab riigiasutus või kohalik omavalitsus, näiteks Tallinna abitelefon 14410 ja perearsti nõuandetelefon 1220.

Helistajalt põhitariifist suurema sideettevõtja tasu võtmise keeld ei välista sideettevõtja ja sisuteenuse osutaja omavahelisi teenuse eest tasumise kokkuleppeid.

Punkt 8

Määrust täiendatakse §-ga 15¹. Viimasel ajal on hoogustunud privaatsete ettevõttesiseste 5G-mobiilsidevõrkude arendamine. Nimetatud võrgu tööle rakendamiseks on tarvis võrgule eraldada mobiilside riigikood (MCC⁷) ja mobiiltelefonivõrgu kood (MNC⁸). Seoses sellega on ettevõtjad huvi tundnud, missugust mobiiltelefonivõrgu koodi võib privaatvõrgus kasutada ja millistel tingimustel.

Määrust on vaja ajakohastada, kuna selles ei käsitleta mobiilside riigikoodi kasutamist privaatvõrgus. Arvestades, et ettevõttesisestel privaatvõrkudel ei ole vaja juurdepääsu teistele mobiilsidevõrkudele, pole otstarbekas privaatvõrkudele väljastada globaalselt unikaalset mobiiltelefonivõrgu koodi, mida kasutatakse koos riigikoodiga 248 ja mis registreeritakse

⁶ Euroopa Kohtu 15.04.2021 määrus nr C-594/20: MiGame, ECLI:EU:C:2021:309

⁷ ingl *mobile country code*

⁸ ingl *mobile network code*

Rahvusvahelises Telekommunikatsiooni Liidus (ingl International Telecommunication Union). Riigikoodiga 248 kasutatakse Eestis kahekohalisi mobiiltelefonivõrgu koode ja nende arv on piiratud (kõige enam 99 koodi).

ITU soovitusel⁹ alusel võib privaatvõrkudes kasutada koos mobiilside riigikoodiga 999 kolmekohalisi mobiiltelefonivõrgu koode, mis ei pea olema globaalselt unikaalsed, kuna mobiiltelefonivõrgu koodi väärtus on oluline vaid kasutatavas võrgus. Siiski peab jälgima, et üht ja sama mobiiltelefonivõrgu koodi ei kasutaks üksteisele lähedalasuvad privaatvõrgud, kuna nii võib võrkudes tekitada häireid – see tingibki vajaduse kõik kasutatavad koodid registreerida. Selleks, et privaatvõrgus kasutada mobiiltelefonivõrgu koodi, numbriluba ei väljastata.

Punkt 9

Määruse § 20 lõikes 2 asendatakse sõna „kasutamiseotstarve“ sõnaga „kasutusotstarve“ (vt eelnõu § 1 punkti 3).

Punkt 10

Määruse § 20 täiendatakse lõikega 4. Riigi Infokommunikatsiooni Sihtasutus kasutab numbrivahemikku 631 7000–631 7699 üleriigilise riigiside osutamiseks ja nimetatud vahemik on numbrilise broneerimise andmekogus¹⁰ broneeritud riigiside telefoninumbrite numbriloo alla. Kehtivas määruses on see vahemik praegu ette nähtud telefoninumbrite kasutamiseks ja erisust ei ole rakendussätetes mainitud, mistõttu on täiendus vajalik.

Punkt 11

Määruse § 2 lõikes 2 nimetatud lisa kehtestatakse uues sõnastuses. Lisas tehakse järgmised muudatused:

1) numeratsiooniväljale 60–68 lisatakse lisatingimuste ja informatsiooni veergu (5) märkus: „Kehtivad määruse § 20 lõike 4 erisused“;

2) numeratsiooniväljad 901, 902–906, 907, 908 ja 909 asendatakse ühe numeratsiooniväljaga 901–909. Numbrilise pikkuse veergudes (2) ja (3) ei määrata. Numbrilise kasutusotstarbeks veerus (4) märgitakse „Ei ole kasutusel“ ning lisatingimuste ja informatsiooni veergu (5) märgitakse märkus „Numbreid ei broneerita“;

3) lisatakse eraldi numeratsiooniväljana lühinumber 1247. Veerus (2) lisatakse lühinumbri 1247 minimaalseks pikkuseks 4 numbrimärki ja veerus (3) maksimaalseks pikkuseks 4 numbrimärki. Numbrilise kasutusotstarbeks veerus (4) märgitakse „Abi- ja infoteenuse lühinumber“ ning lisatingimuste ja informatsiooni veergu (5) lisatakse märkus „Üle riigi avalikes huvides kasutatav lühinumber“.

2020. aastal võeti kasutusele abi- ja infoteenuse lühinumber 1247, mille eesmärk on olla inimesele üks kontaktpunkt, et saada riigilt ametlikku ja tõest infot. Lühinumbri 1247 numbriloo väljastamine ja väljastatud numbriloo pikendamine on riigilõivuseaduse alusel riigilõivust vabastatud ja sellele numbrile helistamine on helistajale tasuta. Numbrile saab helistada ööpäev ringi. Määruse eelnõu lisas sätestatakse nii lühinumbri 1247 minimaalne ja maksimaalne pikkus kui ka kasutusotstarve, et välistada selle lühinumbri kasutamine muude teenuste osutamiseks.

⁹ <https://www.itu.int/rec/T-REC-E.212-201807-I!Amd1/en>; ITU-T Rec. E.212 Amendment 1 (07/2018)

Appendix 3

¹⁰ [RT I, 15.02.2022, 5](#)

Eelnõu § 2 lõike 1 kohaselt jõustub määrus 1. aprillil 2024. aastal.

Eelnõu § 2 lõike 2 kohaselt nähakse ette ülemineku-aeg arvestades ümberkorraldusi, mida on § 1 punktides 5 ja 7 ette nähtud muudatuste tegemiseks vaja teha. Määruse § 1 punktid 5 ja 7 jõustuvad 2025. aasta 1. aprillil.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu on vastavuses Euroopa Liidu õigusega.

4. Määruse mõjud

Määruse rakendamisega ei kaasne sotsiaalset ega demograafilist mõju, samuti mõju riigi julgeolekule, välissuhetele, regionaalarengule, riigiasutuste ja kohaliku omavalitsuse korraldusele ega elu- või looduskeskkonnale.

Määruse rakendamisega kaasneb positiivne mõju tarbijatele, kuna seatakse piirang helistajalt võetavale sideettevõtja tasule 900-seeria teenusnumbritele ja lühinumbritele helistamise eest. Kavandatavad muudatused avaldavad mõju sideettevõtjatele ja sisuteenuse osutajatele. Lühinumbrite ja teenusnumbrite haldamine põhjustab sideettevõtjatele tavapärasest suuremat haldus- ja tööjõukulu. Praegu kehtivad sisuteenuse osutaja ja sideettevõtte vahelised lepingud tuleb uuesti läbi rääkida ja selle põhjal arveldusloogika, äridokumendid ja hinnakirjad ära muuta. Seejärel tuleb teavitada muudatustest kasutajaid.

Sisuteenuse osutajatele võib helistajalt põhitariifist suurema sideettevõtja tasu võtmise keeluga kaasneda suurem lühinumbriga kasutuskulu, mille suurus sõltub sideettevõtja ja sisuteenuse osutaja omavahelisest kokkuleppesest.

5. Määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse rakendamine ei nõua riigieelarvest lisaraha ega ole ette näha riigieelarve tulude suurenemist.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 1. aprillil 2024. aastal. Määruse § 1 punktid 5 ja 7 jõustuvad 1. aprillil 2025. aastal.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitati kooskõlastamiseks eelnõude infosüsteemi (EIS) kaudu Siseministeriumile ning arvamuse avaldamiseks Eesti Infotehnoloogia ja Telekommunikatsiooni Liidule (ITL).

Eelnõule esitas oma arvamuse Siseministerium ja ITL. Ülevaade arvamuste arvestamisest ja mitteamvestamisest on toodud seletuskirja lisa.

Kuna eelnõus tehti arvamuste põhjal sisulisi muudatusi, siis esitatakse eelnõu uuesti kooskõlastamiseks EIS-i kaudu Siseministeriumile ning arvamuse avaldamiseks ITL-le.